

Bòziczek

Eugeniusz Prëczkòwsczi

Ceszą sã pòmału knòpi i dzéwczãta
Bò ju znòwù przëszlë sã gòdowé swiãta.
Dankã wëzdrzec je ju czas
Niech wòni w chëczach las
I wszëtczim niechże smiejã sã òczãta.

Ref. Bò nóm sã w dëchù mësli, zebë tak
Dëcht z wszãtka dzòtczi czëłë gòdów znak.
Bë kòzdi wiedno jestkù miòł do wòlë
I darënków òb te swiãta dostòł wiele.

Kò na swiece wszãdze niech sã dobrze dzeje
Kòzdé dzeckò dobroc niech wkòł se blòs czëje.
Tëlkò serce mòje le
Żëczëbnëch ùdbów sle
W ten dzén, czej Bòziczek zaczął żëcé swòje.

Ref. Bò nóm sã w dëchù mësli...

Boże Dziecię

Eugeniusz Pryczkowski

Radujã się pomału chłopcy i dziewczëta
Bo już znów nadeszły bożonarodzeniowe swiãta
Choinkę czas już wypatrzeć
Niechaj roznosi się woń lasu
I wszystkim niech śmiejã się oczy.

Niechaj się wszëdzie na swiecie darzy
Każdë dziecko niech czuje wokół tylko dobro
Zaledwie tyle moje serce
Śle życzeniowych myśli
W ten dzień, w którym Boże Dziecię zaczęło swe życie.

Bo my w duchu myślimy sobie, by
Wszystkie dzieci odczuwały znaczenie swiãt.
By zawsze każdy miał dosyć żywności
A także by otrzymał sporo prezentów.

Tłumaczenie z języka kaszubskiego Eugeniusz Pryczkowski